

Cultura | Redacció | Actualitzat el 29/04/2018 a les 10:38

Espinàs, sobre la situació de la llengua: «El 1940 hauria volgut tenir aquesta Catalunya»

"A mi no em deixaven sortir a cantar en català, estava prohibit", recorda l'escriptor

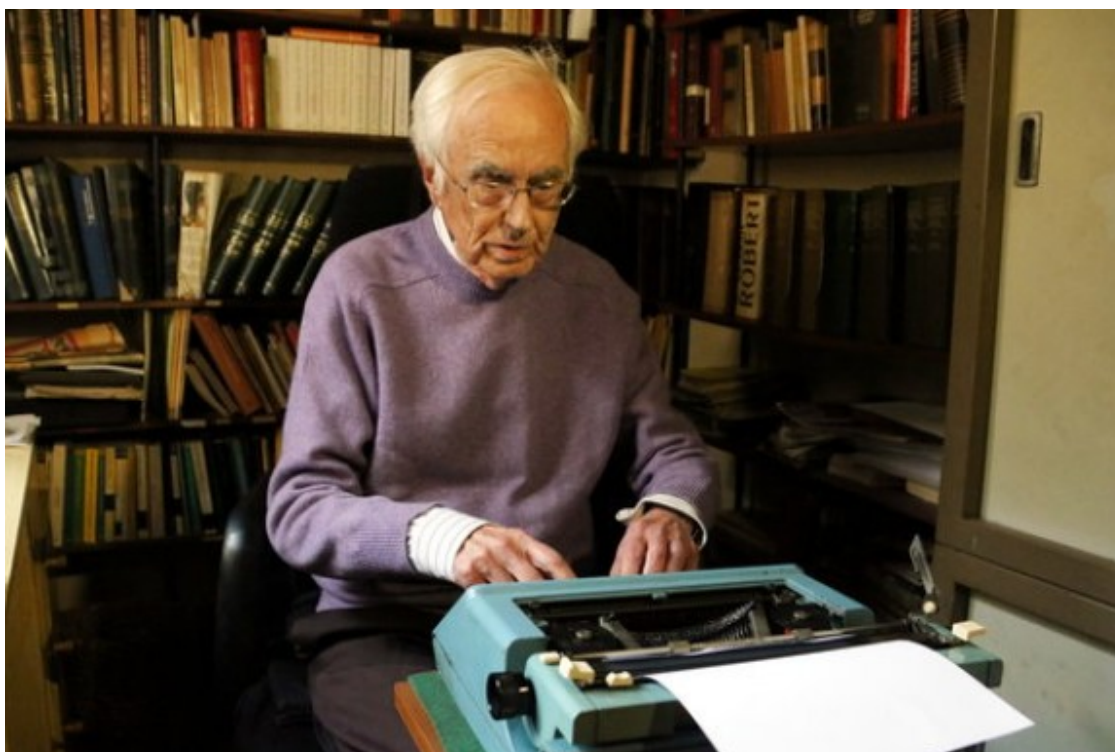
Josep Maria Espinàs | ACN

L'escriptor Josep Maria Espinàs es defineix a si mateix com "un optimista vital" en tots els àmbits, però si en un se sent especialment optimista és amb la situació del català. En declaracions a l'ACN, ha assegurat que amb la seva vivència dels anys viscuts es "meravella" del que passa avui amb el català. "Sé que no és moda i potser no s'acaba d'entendre que ho digui, però el 1940 i el 1950 hauria volgut tenir aquesta Catalunya".

Espinàs ha afirmat que als seus 91 anys no li poden dir si està millor o pitjor la situació del català, ja que està al seu parer "molt millor". "A mi no em deixaven sortir a cantar en català, estava prohibit", ha lamentat. D'altra banda, el veterà escriptor ha insistit en la idea que no ha planificat mai res a la seva vida però que tampoc s'ho ha proposat. "Jo no m'he proposat ser escriptor", ha assegurat. En canvi, s'ha trobat vivint i s'ha trobat amb les coses i, com ha dit, "les ha acceptat".

Espinàs ha assegurat que quan ell era jove era "impensable" que el català tingués la difusió que té avui. "En públic el català existia poc i era estrictament familiar". En aquest sentit, ha manifestat que en aquest temps "el català ha adquirit un poder i una presència que s'ha fet notar".

L'escriptor ha indicat que als seus 91 anys "que no li diguin sobre si està millor o pitjor la situació del català, ja que està molt millor". "A mi no em deixaven sortir a cantar en català, estava prohibit. He sortit a cantar amb els Setze Judges amb dos policies a la porta i mirant què cantava". Per contra, ha afegit, "ara puc dir, opinar, explicar-me, puc pensar amb molta més llibertat, tot i que es trobaran casos concrets molt negatius, però no puc deixar de veure amb tota la dimensió la vida i és molt diferent" a l'època de la seva joventut.

Josep Maria Espinàs Foto: ACN

Tres columnes setmanals

A mitjans d'aquest mes, Espinàs va anunciar als lectors de les seves columnes diàries d'"El Periódico de Catalunya" que passaria a escriure tres columnes setmanals, que es publicarien dimecres, divendres i diumenge. "Vaig ser conscient que hi havia un moment en què el temps passava molt ràpid i ja em tocava fer un altra article". Ha admès que primer es rebel·lava a fer tres articles a la setmana per la costum de fer-ne un diari, però després, reflexionant-ho, tres textos a la setmana "és un bon ritme a la meva edat", ha afegit tot somrient.

Espinàs mai s'ha anomenat a si mateix com a periodista perquè té, ha explicat, "molt respecte pels periodistes que cada dia fan una feina periòdica intensa. No m'he sentit obligat i lligat per aquest fet, sinó que he tingut prou llibertat per escriure del què em semblava i de la forma que em semblava". Per tant, ha afegit, "no sóc periodista i no he estat mai en una redacció, he escrit sempre des de casa".

Preguntat pels canvis que s'han produït en el món del periodisme, ha respost amb una mirada més general que si alguna cosa ha canviat vol dir que era necessari. "Jo sóc de l'escola antiga i he fet prou fent un article al dia, però no m'he sentit periodista com a persona que va a un lloc a examinar un fet".

"Combat de nit"

Recentment s'ha reeditat 'Combat de nit' (La Campana), publicat l'any 1959. Espinàs ha admès la seva "sorpresa" perquè s'hagi ressuscitat aquest llibre, que "va trencar els àmbit i els temes de la literatura narrativa". Ha assenyalat que pujar a un camió i fer un viatge amb un camioner que no coneixes és "una experiència vital molt important i enriquidora. Et trobes allò que no tens preparat, és la vida que se t'està imposant". Ha reconegut que sempre ha tingut curiositat per les coses que no entén o no coneix. "El llibre l'he llegit ara i el trobo viu i... al mateix temps goso dir que em trobo viu jo, encara que sigui tard", ha indicat.

Espinàs és una persona que no prepara ni planifica i en aquest llibre es va llançar a viure una situació amb un fet que no havia previst i va pujar amb un camió al costat de dos camioners de nit i de dia. "Viure l'experiència dels altres és apassionant".

"Jo no m'he proposat ser escriptor"

L'escriptor ha manifestat que no ha planificat mai res però tampoc s'ho ha proposat. "Jo no m'he proposat ser escriptor", ha assegurat. En canvi, s'ha trobat vivint, s'ha trobat amb les coses i les ha acceptat. "He tingut sort que he trobat coses que puc recordar amb una satisfacció suficient, no pas amb orgull". Ha considerat que ell ha estat "un acceptador". "Jo he acceptat la vida, no l'he volgut conduir ni aprofitar i m'he trobat fent coses perquè estava prou obert per no dictar sentències". Espinàs considera que ha arribat "on havia d'arribar".

Josep Maria Espinàs Foto: ACN